Dialoger för rollspel

Situation 1

Undersköterskan (USK) har lagt fram den smärtlindrande morgonmedicinen till brukaren Elsa, med ett glas vatten. Elsa brukar ta sina mediciner själv, men idag låter hon den ligga kvar på bordet.

USK: Jag ser att du inte har tagit din tablett, Elsa. Är det okej om jag sätter mig ner en liten stund så vi kan prata om det?

Elsa: Du kan sätta dig, men jag vill inte ha den. Jag mår bara illa av alla de där medicinerna.

USK: Aha, jag förstår. Mår du illa efter att du har tagit just den här medicinen? För det går ju bra med dina kvällsmediciner?

Elsa: Ja, jag mådde illa och fick magknip igår morse, och jag tror att det är den där medicinens fel.

USK: Bra att du förklarar, så jag förstår varför du är tveksam! Tror du att det skulle kännas bättre om vi provar att ta den med lite yoghurt istället för vatten?

Elsa: Nja… jag vet inte.

USK: Vet du vad Elsa – vi kan väl prova att ta den med yoghurt idag. Så ser vi om det känns bättre för magen? Och annars pratar jag med sjuksköterskan imorgon. Men det kan vara bra att vi provar med yoghurt idag, så vet du och jag om det hjälpte? Det kan vara bra för sjuksköterskan att veta sen.

Elsa: Ja, okej. Jag tar den med yoghurt idag då.

USK: Vad bra, Elna. Då hämtar jag lite yoghurt! Vill du ha naturell eller den med jordgubbsmak?

Elsa: Ta den med jordgubb, den är god.

USK: Då blir det jordgubb, Elsa.

Situation 2:

Undersköterskan (USK) kommer in på morgonen till brukaren Lars-Erik som dagligen äter medicin mot sitt höga blodtryck. Men nu har han bestämt sig för att han inte vill ha den.

Lars-Erik: Det är ingen idé att du ger mig den där tabletten idag. Jag tänker inte ta de där blodtrycksmedicinerna mer. Jag tror att det är de som gjort mig så trött på sistone.

USK: Det är förstås du som bestämmer det själv, Lars-Erik, men det är inte bra för kroppen att gå med högt blodtryck, vet du. Det blir jobbigt för hjärtat.

Lars-Erik: Jag bryr mig inte. Jag tror att alla de här medicinerna gör mig så här trött och yr på dagarna. Det är för många mediciner, så nu tar jag bort en. Värktabletterna kan jag ju inte vara utan.

USK: Men du vet, att det är ökad risk för både hjärtinfarkt och stroke, om du går med högt blodtryck?

Lars-Erik: Ja, men något ska man ju dö av. Jag vill åtminstone vara pigg så länge jag lever!

USK: Okej, Lars-Erik. Jag lämnar blodtryckstabletten här i dosetten så länge, och så måste jag skriva i journalen att du har valt att hoppa över den idag. Är det okej om jag frågar igen i eftermiddag, om du kanske har ändrat dig? Eller vill du att jag ber sjuksköterskan komma in till dig, så kan ni prata om dina mediciner och att du känner dig så trött?

Lars-Erik: Ja, jag vill få prata med sjuksköterskan. Och med läkare också!

USK: Då börjar vi med att jag kontaktar sjuksköterskan, och ber henne komma in till dig när hon kan. Vi ses till lunchen, Lars-Erik! Larma om det är nånting.

Situation 3:

Brukaren Gösta har demenssjukdom och är ofta orolig och misstänksam mot personalen, som han inte alltid känner igen. Hans humör kan dock ändras ganska snabbt. Undersköterskan (USK) kommer in efter frukost för att ge hans mediciner.

USK: Godmorgon, Gösta! Jag heter [ditt namn], minns du att jag var hos dig igår och bäddade rent i sängen? Skönt med rena lakan, eller hur Gösta?

Gösta: Var det du som bäddade…? Dig känner jag inte igen!

USK: Men jag känner då igen dig, Gösta! Och jag ser att du har ätit upp all frukostgröt! Vad härligt att du har så god aptit idag! Vet du - nu har jag med mig dina mediciner och lite saft till.

Gösta: Gå härifrån! Det är bara en massa gift ni försöker lura i mig. Nej, du, mig lurar ni inte!

USK: *(Backar fysiskt, håller rösten lugn och trygg):* Det är helt okej, Gösta. Vi väntar med det. Men du, jag såg att det är ett naturprogram om älgar på teve. Och du som har jagat älg i alla år, Gösta, det vet jag ju. Ska vi slå på teven, och så går jag och hämtar en kopp kaffe till dig? Med tre sockerbitar, som du vill ha det?

Gösta: Ja, tre sockerbitar ska det alltid vara! Och slå på teven.

USK: Då gör jag det. Och så kommer jag strax tillbaka med kaffet. Jag hittar nog en kaka också ska du se!

(10 minuter senare kommer USK tillbaka. Gösta sitter och tittar uppmärksamt på teven.)

USK: Här är ditt kaffe, Gösta. Och här är tabletten för hjärtat, så att du orkar med bingon i eftermiddag! Går det bra att ta den till kaffet, om jag lägger den bredvid kakan här?”

Gösta: Ja, då tar jag den först och kakan sen.

USK: Det låter bra det, Gösta! Spara det godaste till sist – det lärde vi oss som barn, eller hur?

Gösta: Nu får du sluta prata – jag ser på teve!